

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:
1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie:
1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl.,
1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate:
1/2 an 10 franci, 1/3 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

„Nemijlocita intuițiune”

(p.) Domnul Jeszenszky, mâna dreaptă a prim-ministrului Bánffy și acum cavalier al ordinului Leopoldin, primit pentru meritele câștigate pe terenul suprimării drepturilor istorice, firești și legale, reclamate din partea naționalităților nemaghiare din țară, a nimerit cuil în cap cu „nemijlocita intuițiune”, folosită în comunicatul său oficial, despre care am luat act în numărul de ieri.

Are dreptate dl Jeszenszky. Întru adevăr curțile cu jurați au să-și croască judecata din o „nemijlocită intuițiune” și de aceea folosirea tălmăcilor la pertractări judecătorești de asemenea natură nu corespunde spiritului instituției de care e vorba.

Juratul are să priceapă tot ce se petrece în fața sa, are să fie în curat cu întregul material ce-i se prezintă, pentru-că scoțând din el esența, să-și poată formula sentența așa cum i-o dictează inima.

Afară dar cu tălmăcii din sala de pertractare! Ei n'au ce să caute acolo, unde decizătoare este „nemijlocita intuițiune”, ear' nu traducerea lor slabă și neexactă.

Așa zice dl Jeszenszky și așa zicem și noi. E bine așa. Așa trebuie să fie. Dar' atunci ce legătură găsește dl Jeszenszky între „nemijlocita intuițiune” și limba maghiară ca „limbă oficială la judecătoria”?

Cum adevă? Pertractarea înaintea curților cu jurați are să decurgă exclusiv în limba maghiară? Dar' acusatul, dar' acusatul, dar' martorii cari nu știu ungurește cum vor vorbi? În limba lor! — ne va răspunde dl Jeszenszky. Ei bine, atunci cum stăm earăși cu „nemijlocita intuițiune”, dacă jurații, cari chemați sunt pe baza acestei „intuițiuni” să-și croască judecata — nu pricep limba celor ascultați?

Acolo va fi tălmăciul! — ne va răspunde earăși dl Jeszenszky. Bine; dar' atunci cum de nu se acceptază rolul dubios al acestor statisti și pentru eventuale acte, cari vor trebui cetite în decursul pertractării, ca să le înțeleagă jurații, „cu buze nemaghiare”, cum ar zice dl Jeszenszky în jargon „patriotic”?

E incurată treaba.

S'a incurcat al dracului cavalierul Jeszenszky cu explicările sale în fa-vorul paragrafului din noua lege, pentru introducerea curților cu jurați, care cere ca jurații să-și cunoască, — și noi vom fi cei din urmă cari ne vom da silințe să-l scoatem din incurătură.

Nici nu a fost acesta scopul articolului, pe care ne-am apucat să-l scriem, ci cu totul altul. Dl Jeszenszky folosește în comunicatul său o frază, care nouă ni-se pare pe cât de îndrăzneată pe atât de neadeverată. Ni-se spune anume, că: „condițiunea cunoașterii limbii maghiare din partea juraților e basată în lege, pentru-că în lege se zice că limba oficială la judecătoria e cea maghiară”.

De când? Și în care lege se zice aceasta? Doară în legea despre egala îndreptățire a naționalităților, făcută de Maghiari fără concursul nostru, fără aprobarea noastră, ba pe lângă energica protestare a deputaților nostri naționali, pe cari îi aveam atunci în dietă?

Se poate! Se vedem!

Paragraful 8 din numita lege sună astfel:

„Judecătorul rezolvă plîngerea ori rugarea în limba în care ea a fost comunicată; ascultarea respectivului, ascultarea martorilor, constatarea judecătorească și alte acțiuni judecătorești, atât în chestiunile procesuale cât și în procedura penală, — judecătorul le face în limba partidei care a pornit procesul, respective în limba persoanelor ascultate, ear' procesele verbale ale procesului le redactează în aceea limbă protocolară a jurisdicțiunilor, pe care o aleg, în conglăsurie, partidele din proces”.

Credem, că am citat destul din legea încă existentă, pentru a dovedi falsitatea vederilor cavalierului Jeszenszky, cu care vine să acopere păcătoșia unei legi, al cărei așcutiș e îndreptat contra naționalităților nemaghiare din țară.

Voiți întru adevăr să introduceți în țară această instituțiune modernă și umanitară, instituțiunea curților cu jurați? Atunci introduceți-o astfel ca ea să fie salutară pentru toate popoarele din țară ear' nu numai pentru poporul maghiar!

Ca ea să fie așa cum ar trebui să fie, datori sunteți să ziceți în lege:

Judecător nu poate fi decât numai acela, care cunoscând limbile de pe teritoriul cercului său de activitate, e în stare să corespundă dispozițiunilor cuprinse în paragraful 8 din legea despre egala îndreptățire a naționalităților, ear' membru al curții cu jurați nu poate fi decât numai acela, care cunoaște perfect limba acelor cari îi stau în față, fie ca acusat, acuatori ori ca martori.

Așa se o faceți!

Dacă nu o faceți astfel, ați făcut earăși o lege „caricatură”, pentru voi și în contra noastră, o lege cu tendențe și scopuri ascunse, pe care însă lumea le vede chiar și când le ascundeți în dosul parapețului explicărilor voastre oficiale, ridicule și — neadeverate!

Sibiu, 15 Aprilie n.

Patriarchul Brancovici — acusat. Tabla regească a ordonat cercetare în contra patriarchului sârbesc Brancovici, pe temeiul unei acuze ridicate de antagonistul său Dr. Ioan Gruici. I-se impută patriarchului, că într'un alt proces, ridicat în contra sa, tot din partea numitului Gruici, numai așa a putut scăpa de urmărirea legii, că s'a provocat la un martor, care spovedindu-se pe patul de moarte, a declarat că ațfășionat fals în favorul lui Gruici. Acesta însă dovedește acum cu extrase din matricula morților, că martorul din întrebare nu a fost nici spovedit nici secționat, și astfel apărarea patriarchului a fost falsă.

Cunoscând dușmănia ministrului-president Bánffy, ce o are contra patriarchului-sârbesc, trebuie să venim la convingerea, că guvernul unguresc își are vîrită mîna în aceste procese scandalose.

Dela curtea română. Ziua plecării M. M. L. L. Regele și Regina României la Abazia s'a statorit pe Duminică, 18 Aprilie n. În timpul absenței Săveranului din țară, consiliul de miniștri va fi însărcinat cu gerarea afacerilor, sub rezerva aprobării ulterioare a M. Sale.

Fiul tătăne-so. A pătî o Kossuth Ferencs cu consoții sei de principii din Cluj. Le-a scris că pe sărbătorile Paștilor are să vină în mijlocul lor, ca să le explice situația politică internă și externă, ear' acestia, ținînd conferență, au hotărît în unanimitate să răspundă fiului tătăne-so, că nu reflectează la onoarea pe care voește să li-o facă, ci îl roagă să-și amâne visita pe altă-dată. Până atunci să facă bine să aplaneze diferențele și neînțelegerile ivite în sinul partidului al cărui șef este. Totodată îi fac imputare independenței din Cluj fiului tătăne-so, că nu e destul de energic în parlament.

Curioși oameni. Cum se fie mai energic, când merge mână în mână cu — Bánffy?

Din România. Di Eugenie Stătescu, care se află în străinătate pentru căutarea sănătății, a fost încunostințat pe cale telegrafică despre alegerea sa de președinte al senatului, și dînsul tot pe cale telegrafică și-a trimis demisiunea. Senatul a respins însă demisiunea și i-a dat un concediu nelimitat.

Primarul Vienei. Din Viena se telegrafează că azi, Joi, apare în foaia oficială autograful împăratesc, prin care se confirmă alegerea dlui Dr. Luuger de primar al Vienei.

Cuota.

Zilele trecute, când a umblat prim-ministrul Bánffy și ministrul de finanțe Lukács la Viena, nu numai că au avut constătuiri intime cu colegii lor din Austria în chestiunea cutoei, dar' au ținut și un consiliu sub președinția Monarhului. La ce rezultat va fi dus acest consiliu nu se știe; se crede însă că aci se va fi statorit în mod final planul după care au să procedă ambele guverne în delicata afacere a reînnoirii pactului. Din parte competentă s'au lansat în public numai următoarele informațiuni, apărute în semioficioul din Viena:

Guvernele țin și mai departe la principiul, că nu pot intra în pertractări asupra cutoei, nainte de a-și fi terminat lucrările lor comisiunile emise din partea parlamentelor. Acestea au să-și spună ultimul cuvînt, și abia atunci se încep negocierile între guvernele țerilor interesate. De aceea, dacă într'adevăr va fi fost vorba și despre cutoă în ultimele conferențe ale ambilor primi-ministri, nu s'a putut statorii alta decât numai modul procedei lor uniforme cu privire la acest mai însemnat punct al reînnoirii pactului.

Cum se știe, ultimul nunțiu al comisiunii maghiare s'a terminat cu aceea, că Maghiarii și-au exprimat părerea de rău pentru diferența de vederi, atât de mare, ce există între cele două comisiuni, și au invitat pe cei din Austria la o pertractare verbală, care poate că va duce mai ușor la bun rezultat. Noua comisiune a parlamentului austriac a primit invitarea și în primele zile după Paști va merge la Budapesta, ea să intre în negocieri cu comisiunea maghiară. Dacă acestea pertractări nu ar duce la bun rezultat, guvernele vor avé datorința se începă ele pertractările și se păsească cu proiectele gata în fața parlamentelor.

Atăta se știe dar' în mod oficial despre rezultatul colindării ultime a ministrilor maghiari la Viena. Înțelegerea nu s'a făcut încă între guverne, cu privire la fatale cutoă, care face atăta spargere de cap ambilor primi-minis-tri!

Cine o crede?

Alegerile în Croația.

În decursul verei acesteia se vor face alegerile pentru dieta din Croația. Încă nu e precizat termiul începerii lor, dar' se crede că au să se facă în luna Iunie. Opoziția unită se pregătește de pe acum pentru o campanie energetică electorală, și a statorit deja lista candidaților sei. Va pune peste tot treizeci de candidați, în cercurile în cari opoziția e mai bine organizată, și va pune la cale o agitație din cele mai vehemente pentru a-i scoate pe toți învingători la urnă.

Cu toate că treizeci de deputați abia formează cam a treia parte din dieta croată și astfel, chiar și în cazul când toți candidații opoziționali ar isbui să fie aleși, nu e nici o primejdie pentru cei dela putere, căci ei formează majoritatea, — totuși stăpînirea s'a pus din vreme să împedecă acțiunea opozițiunii, și să-i zădărnicească învingerea. Nu e mirare. Sistemul lui Bánffy face pui. S'a inaugurat în Galizia, de ce să nu se inaugureze și în Croația? Aci cu atât mai virtos, că Croația stă tot sub „stăpînirea” lui Bánffy.

Ne vine stirea din Croația, că banul Khuen Héderváry a dat ordin aspru, ca să se controleze în țeară respectarea patentului împăratesc din 26 Noemvrie 1852, care și azi e încă în vigoare, și în care se zice, că: „ori-ce asociațiune se poate constitui numai pe lângă aprobarea supremei autorități din țeară, dacă scopul asociațiunii e, permis, și poate forma legalmente obiect de asociere”. Tot în înțelesul patentului acestuia constituirea în societăți politice e oprită. Știindu-le acestea, putem să ghicim scopul ordinului aspru dat din partea banului din Croația.

Opoziția croată e bine organizată. Aproape în toate centrele are câte un club politic, care stă în legătură continuă cu clubul central. Când dar' banul Croației și-a îndrumat organele subalterne se execută în mod exact patentul împăratesc, le-a dat

printre șire îndrumarea se disoalve toate cluburile politice ale opoziției croate. Prin aceasta ele își perd legătura cu clubul central, agitația electorală nu se va pute face în măsura în care opoziția vrea să o facă, ear' rezultatul final va fi: scoaterea opoziției din dieta croată!

Adevă! Intocmai ca la noi. Banul Croației imitează pe Bánffy, nu numai în volnicii ci și în prostii. Pentru-că cluburile politice din Croația e o prostie a le disolva acum, după-ce ele au existat și mai înainte, ear' banul a știut că există și nu le-a dificultat de loc. Dar' cum se vede, acum au început ele se formeze spin în ochiul banului.

Nu mai se nu-l împungă prea tare!

Greva secerătorilor.

Prin părțile țerii adumbrate de duhul socialismului, se fac mari pregătiri pentru a înscena la timpul seu o generală grevă de secerători. În modul acesta voește muncitorimea din o parte a Ungariei să-și răsbune asupra marilor proprietari, cari știu numai să tragă foloase din puterile clasei de jos, dar' nu știu și nu voesc să știe, că talpa țerii are lipsă și de drepturi, și în prima linie de respectarea drepturilor ce le are.

Știrile intrate la ministerul de agricultură sînt foarte îngrijitoare. Se zice, că în întregul Alföld, apoi în Bihar, în Timiș și Torontal, muncitorimea s'a organizat bine și și-a dat parola, că anul acesta nu va pune mîna pe coasă ori pe seceră, ca să intre cu ea în holda domnilor. Mai lucre-și domnii și singuri holdele!

Guvernul unguresc nu știe încă ce măsuri „energice” va lua față de acești cetățeni „renitenți” și față de primejdia care amenință pe marii proprietari din Ungaria, ale căror cereale pot fi expuse pericolului de a se nimici pe holdă. Dar' nu e exclusă posibilitatea ca în cas, dacă muncitorimea nu-și va schimba planul până la vremea secerîșului, să se folosească puterea armată, ales homvezimea în scopul acesta. Tractările s'au început deja între ministrul de agricultură și cel de homvezi, care din a sa parte e aplicat a trimite trupele în anul acesta, nu la manevre, ci la secerîș.

Eată roadele unei păcătoase guvernări de treizeci de ani. Dela cei mici s'a stors tot ce aveau, pentru-ca cei mari să se poată îmbulba și să poată face pradă în banii publici, bună-oraă un Pușzky și alții, ear' când a ajuns țărînimia la sapă de lemn, i-se stors și puterile, fără a i-se remunera munca după merit.

Întreaga înscenare a grevei pe vremea secerîșului se face anume pentru aceea, pentru-că „domnii” plătesc foarte slab pe secerători.

Vor plăti ei mai bine, când vor vedé, că nu au secerători!

Neconfesionalitatea.

Roadele legilor păgănești, pe cari guvernul unguresc în nemărginitul seu dispreț — față de cele dumnezeiești a avut cutezanța ale boteza ca de bajocură „legi bisericesti”, se ved prea bine, și e prea bine la iveală zi de zi. Nu e zi în care să nu cetim, că în una ori în altă parte a țerii sute de familii creștinești s'au lăpădat de legea lor creștină și au trecut la legea nouă a lui Bánffy la — neconfesionalism. Chiar și în numărul de ieri al lui „Pester Lloyd” cetim o astfel de știre îngrozitoare, venită din Hodmező-Vásárhely, patria banului de otrăvitori, altcum oraș curat unguresc.

I-se scrie adevă lui „Pester Lloyd”, că earăși numeroase familii din Hodmező-Vásárhely s'au declarat de neconfesionale și au eșit din senul bisericeii la care aparțineau mai înainte. Multe din familiile acestea făceau și mai înainte parte din secta nazarinenilor, sectă care numără în H. Vászárhely sute de aderenți, ear' acum, după-ce legea le dă dreptul să-și schimbe confesiunea cum își schimbă straele, au împlinit și formalitățile prescrie de lege și au înscenat eșirea lor din biserica de mai înainte. Motivul trecerii lor la neconfesionalism — zice „Pester Lloyd” — e dorul de a scăpa de spesele cultului, și propa-

ganda în direcțiunea aceasta au pus-o la cale socialistii din Alföld. Cum însă legea dispune că atunci, când cineva trece la neconfesionalitate, dator este să plătească încă cinci ani de zile toate dările ce avea să le plătească mai înainte bisericeii din care făcea parte: oamenii au aflat o nouă cale pentru a trage farse legilor lui Bánffy. Trec mai înainte toți la biserica unitară, pentru-că aci nu au alte spese decât 50 cr. la an pentru fiecare cap.

Spre mîngăierea noastră trebuie să constatăm, că boala aceasta de a se lăpăda de legea veche, și a nu primi mai mult nici o lege, s'a ivit cam numai printre Maghiari. Datorința noastră e să veghiem ca ea nici să nu străbată și în poporul nostru, căci perzând biserica — perdem tot.

Zile grele și nori grii se arată pe orizontul preoției noastre. Fie la culmea misiunii sale fiecare, dela vîlădică începînd. Să ne ferim poporul de această ciumă asiatică numită — neconfesionalitate!

Apostatul în sinod.

— Scrisoare particulară. —

Oradea-mare 9 Aprilie n.

Alegerile pentru sinodul eparchial din Arad s'au sîrșit și fiecare cerc își cunoaște pe alesul seu. Unele cercuri pot fi mîndre, că au ales oameni conștii de chemarea lor, bărbați probați și demni de toată încrederea, altele însă au pus vîrfu la toate.

Așa a pus vîrfu și cercul Oradea-mare, unde din partea preoției (lumina poporului și sarea pămîntului) s'a ales de deputat clerical (ce bine se potrivește cu Bánffy) cu o majoritate de trei voturi deputatul Goldiş. Ne-am blamat al dracului cu aceasta! O parte a preoției, cei cu pricepere și cu inimă față de lucrurile naționale, nevoind a se blama, a candidat pe protopopul Păcală. Îndată însă la început s'a văzut, că preoții, oamenii, cari ar trebui să fie razimul constituției, sînt îndolenți, nepăsători față de așa un act cum era acesta.

Oamenii lui Goldiş umblau în ruptul capului, ca să câștige voturi pentru guvernamentalul Goldiş. Protop. Păcală a fost provocat ca să se retragă dela preșidiu fiind și dînsul luat în combinațiune, dar' nu s'a retras ci a declarat că nu reflectează la mandat. Nici n'a trebuit altă celor slabi de suflet, căci cu această enunțiațiune era decisă toată treaba.

Astfel am ajuns, că Goldiş a primit 17 voturi, ear' protopopul Păcală 14 voturi. Votarea a fost secretă.

Am sîrșit deci earăși o rușine, avem cu o pată mai mult. Ne-am arătat și de astă-dată, că nu sîntem în curat cu sfacerile noastre, fiindcă 17 inși aprobă (așa se vede) pașii făcuți de Goldiş, care în loc să cerceze comunele din districtul consistorului, și să împedecă acele rele ce bîntuiesc printre poporenii, se duce la dieta lui Bánffy, la masa lui Bánffy, mîncînd și veselindu-se cu Bánffy. El trăește lumea albă, e tot pe la Pesta, ear' noi Românii plîngem cu amar și pînea noastră cu lacrimi amestecată o mîncăm.

Goldiş e în partida lui Bánffy, care ne-a adus pe cap reformele bisericesti, pe cari nicidecum nu le-am dorit; Goldiş e în partida lui Bánffy și nu-și ridică vocea când aude pe Bánffy exprimîndu-se că autonomia bisericeii române ortodoxe e greșită și că guvernul nu voește să comită și față de Sîrbi aceeași greșală.

E evident, că stăpînul lui Goldiş ar dori, că în sinoadele și comitele parohiale nu să prezideze preotul ci solgăbirul, și la toate acestea vicarul Goldiş, care vieața ar trebui să-și jertfească pentru binele bisericeii, tace și consimte, căci: „qui tacet consentire videtur”.

Eată dar' pentru cine au votat acei 17! Eată dar' ca acei 17 sînt dușmanii lor înșiși, dar' ei nu o vedé aceasta! Urechii au și nu aud, ochii au și nu vedé, că nu este duc în gura lor! — Să sîrșim. Sinodul eparchial din Arad, care dimpreună cu celelalte a protestat contra tuturor acțiunilor guvernului, cu cari a dat în instituțiunile bisericeii, își va împlini numai datorința sfîntă, când pe dl Goldiş îl va exehide din sinul seu ca pe toți acei foști deputați, cari au contrărat la învingerea re-

formelor. Aceia au lucrat direct acesta (Gol-diș) lucră și aproabă indirect pașii guvernului. Avem mare nădejde în deputații sinodali, cari au iubire și alipire către biserica națională, că-și vor face datoria, prin care-și vor arăta vrednicia și încrederea poporului întreg. Așteptăm dela ei să o facă aceasta!

Nouă, preoților din cercul Orăzii-mari, ne rămâne nădejdea că dacă am făcut, ca acum alegerea lui Goldiș, să învingă numai cu 3 voturi, când înainte de 3 ani ea a fost unanimă, vom ști face, ca de acum înainte numai cinstite să facem corpului preoțesc căruia aparținem. Ne va ajuta Dumnezeu și nouă, și ne vom afirma și noi de oameni conștiinței de chemarea noastră! Așa să fie! Așa cred că va fi!

Un popă.

Din parlamentul român.

Mai an vara, ministrul de război român de pe aceea vreme, generalul *Budiștean*, interpellat fiind a declarat în plin parlament, că arma cu care e provăzută azi ostășimea română nu e bună, pentru-că nu se poate găsi prav de pușcă din care să se facă plumbi potriviți pentru ea. Generalul a degradat atunci arma aceasta, sistem Mannlicher, dar de calibru mai mic ca în Austria, la rangul de baston, de ciomag.

Acest verdict al ministrului de război, asupra armamentului român, care a costat multe și grele milioane, a făcut cea mai rea impresiune în țeară, și va fi stărnit nedumeriri chiar și în străinătate, unde oastea română are un nume atât de bun.

S'au făcut nouă și numeroase probe cu arma-ciomag a generalului *Budiștean* și rezultatul a fost constatarea din partea celor competenți că *armă mai bună nici nu se poate cere*. Urmașul generalului *Budiștean* în fotoliul ministrului de război, generalul *Berendin* s'a grăbit a o declara aceasta, eărăși în plin parlament, desăvânând în chipul acesta pe antecesorul său.

Cu generalul *Budiștean* se declarase atunci solidar întregul cabinet presidat de dl Sturdza. Cum dl Sturdza a pus acum de nou mână pe conducerea țării, deputatul *N. Fleva* i-a adresat în ședința de Marți a camerei române interpelarea: că: față cu gravele evenimente din Orient, d'atunci când generalul *Budiștean*, fostul ministru de război, a declarat în plin parlament că arma Mannlicher este un ciomag. Să spună dl prim-ministru dacă din Noiembrie până acum d-sa și-a schimbat ideile asupra armamentului sau dacă este fidel părerii fostului său ministru?

Președintele camerei împărtășește dlui *Fleva* că ministrul de război lipsește și nu-i poate răspunde, eără dl *Fleva* îi observă, că nu ministrului de război ci ministrului președinte a adresat interpelarea și dela aceasta așteaptă răspuns. Dl Sturdza cere să-i se comunice interpelarea și promite că va răspunde în termenul reglementar.

Afacerea armamentului se pune la o parte și camera procede la alegerea unui vice-președinte în locul dlui *Ferechide*, ajuns ministru.

Sesiunea corpurilor legiuitoare române va fi de nou prolongată, probabil până la 20 Aprilie nouă.

Încurcăturile din Orient.

De oare-ce prin conflictele dela granița thesalo-macedoneană chestiunea răscoalăi din Creta s'a cam complicat pentru un timp oarecare, am schimbat și noi titlul de până acum al rubricii înlocuindu-l prin cel de mai sus. Situația, în cele două zile din urmă, a trecut prin următoarele faze:

Dela granița greco-turcă.

Ântău și ântău trebuie să rectificăm, că primele încăierări între „neregularii” greci și trupele turcești s'a întâmplat nu a doua zi după sărbătoarea națională, 7 c., ci la 9 Aprilie în primele ore după mează-noapte și dimineața.

Acum se știe deja cine sunt „neregularii” din cari sunt compuse cele trei „bunde” ce au trecut granița și s'au încăierat cu Turcii: sunt voluntari și așa ziși aventuriști din toate țările, în număr cam de 3000, echipați și întreținuți de către *Ethniko Hetairia* („Reuniunea națională”), un fel de ligă pentru unitatea politică a tuturor Grecilor, având zecimi de mii de membri în toate părțile și statele lumii, ba în care sunt înscriși ca membri trei părți din patru din armata grecească. Unele isvoare afirmă, că ea lucrează în deplin acord tacit cu guvernul grecesc și că acesta a contribuit mai ales cu sumă însemnată la punerea la cale a celor trei „bunde de neregulari”. În girurile lor se află și 85 voluntari italieni în frunte cu deputatul socialist *A. Milcare Cipriani*. Toți „aventuriștii” acestia sunt îmbrăcați în costum național grecesc: căciule negre, cu monogramul ligei „E. H.” pe o cocardă albă-albastră și cu cruce, în care sunt întipărite cuvintele: *En tuto niko* — Prin aceasta vei birui. Sunt comandați de trei „foști” ofițeri greci, demisionați ad hoc, și de către patru revoluționari din cei mai voinici macedoneni; în mijlocul lor se află și un călugăr de pe muntele Athos, care e totdeauna și stegar, un protoieru și un diacon. Fiecare își duce el însuși proviant și muniție; ca armătură au: pușca sistem „Graș”, 1 revolver, 1 baionetă și 1 pumnal. În prezua trecerii graniței, s'a ținut în lagărul dela Konikos o slujbă divină solemnă, la care fiecare dintre ei primi împărtășire, luându-i-se jurământul pe „libertate ori moarte”.

Depeșile atât din Atena, din Constantinopol, cât și din fața locului vestesc toate, că dela prima zi 9 c., încăierările se repetese mai în fiecare zi. Cea mai prețioasă cucerire ce au făcut-o până acum este împresurarea *Blockhaus*-ului *Baltinos* pe vârful unui munte înalt, 1000 pași depărtare dela granița grecească, pe teritoriul turcesc în Macedonia. În *blockhaus*-ul acesta se află, precum se afirmă,

800 Turci. Dar și alte mai multe puncte strategice importante, deși strict numai aproape de linia demarcațională a graniței au ocupat acești neregulari. Toată această parte a graniței, întinzându-se între locurile *Grevena* și *Mețovo*, e locuită de Aromâni. E foarte fertilă și se pretează minunat, mulțumită munților înalți și pădurilor întinse, pentru război de guerilă.

Cei din Constantinopol afirmă, că printre „bunde” se află și soldați greci regulari, bătăndu-și afirmarea mai ales pe trei semne: că s'au văzut multe uniforme d'ale armatei grecești, că s'au auzit semnale de trîmbiță, introduse în armata grecească și apoi participarea artilleriei la încăierări.

Din Atena.

Guvernul neagă afirmările constantinopolitane și peste tot nu știe absolut nimic de „bunde” și planurile lor; respinge cu indignare ori-ce complicate. Numai patru zile după trecerea lor peste graniță, ministrul-președinte *Delianis* a declarat corespondentului din Atena al lui *Times*, că „Grecia, dacă bandede voluntare grecești n'ar fi trecut granița, ar fi fost silită să facă peste câte-va zile un pas hotărât. În actuala sa stare financiară, Grecia nu poate menține pe mai multă vreme și pe picior de război o armată de 80.000, fără a aduce jertfe cu totul istovitoare.

Din Constantinopol.

De aici cam în toate zilele vine câte una-două depeși de următorul cuprins: *Edhem-paşa* (generalisimul turcesc) a primit cele mai severe ordine, a sta deocamdată în defensivă și a retrage trupele turcești care ar fi trecut granița, urmărind pe Greci.

Ultime știri.

Atena, 14 Aprilie. Vistieria e aproape secată. Unele isvoare de ajutor se alimentează numai din împrumuturi interne. În urma admonierilor din partea puterilor, Grecia nu va declara război, ci va aștepta să vină aceasta din partea Turciei.

Constantinopol, 14 Aprilie. Eri a domnit liniște completă la graniță. În cercurile militare și civile domnește mare amărăciune din cauza revocării poruncilor trimise lui *Edhem-paşa* de a porni înainte peste graniță. Consiliul de miniștri s'a exprimat în principiu pentru declararea de război, dar hotărâre definitivă se va lua azi.

Trikala (la granița turco-grecească), 14 Aprilie. Bandede voluntari ce trecuseră pe teritoriul turcesc, s'au furtor eărăși pe teritoriul grec, afară de un număr neînsemnat al voluntarilor.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 75) apreciază rezultatul alegerilor comunale din Brașov, atinge înfrățirea Sașilor oportuniști cu Maghiarii, și constatănd pierderea lor zice:

„Eată unde a dus politica oportunistă pe Sași, cari încă înainte cu șapte ani se alinau în Blumena cu Românii, ca să se

apere în contra planurilor de cutropire maghiare!

Noi Românii nu vom deplânge împregiurarea, că de astă-dată prin tactica extremilor șovinisti s'a sgduit înțelegerea dintre Sașii moderați și Maghiari. Dar nu putem să ne punem în vedere conlocuitorilor sași cea-ce îi așteaptă încă în viitor, dacă vor continua metoda fatală oportunistă de până acum”.

*

Dreptatea (nr. 74) publică la primul loc o nouă corespondență din Grecia, primită dela corespondentul special.

Chestiuni bisericesti.

Din diecesa Orăzii-mari.

— *Reflexiuni la broșura „Chestiuni bisericesti” de un preot român gr-cat.*

(Urmare).

Pentru frații preoți.

Antorul broșurei des amintite pledează și sub titlul de mai sus pe lângă consolidarea națională a gimnasiului român gr-cat. din Beiuș. Eu n'am nimica în contră. Dacă, prin modalitatea spusă de mine mai sus, că adevărat, cu o cotă anuală să participe fiecare preot diecesan la consolidarea cauzelor naționale ale gimnasiului și respective a profesorilor gimnasiali, nu s'ar pute ajunge scopul contemplat de autor, când glasul meu și-ar afla ecoul în toate pepturile adevărat românești, aș face propunerea — fiind vorba de unica școală românească de acest fel în Ungaria — să se facă o colecție în toată lumea românească în interesul cauzei de mai sus.

Succesul cred că ar fi splendid.

Eară decumva cu modalitatea aci spusă nu s'ar pute pune nimica la cale, după modalitatea spusă de mine în articolul precedent, participând clerul diecesan numai cu cota ce trebuie să participe anual la augmentarea fondului deficienților, sau la fondul viduoranal, încă am pute sporti fondurile gimnasiale cel puțin cu 1366 fl. la an.

Că vor fi preoți și de aceia, cari abonează foi ungurești nu neg.

Eară că sunt și de aceia, cari din multe considerațiuni, numai 2—3 la oaltă susțin câte o foaie românească, asta o știu sigur. Ei dar, ce să facă omul? O sucește-resucește cum o poate.

Pecat în contra sf. cauze naționale? Că doar și cei cu putere încă numai cu ortăcia o mai îndrăgă de pe o zi pe alta.

Atunci, când cineva numai în tovrășie dispune de foi, foarte rău face că ostudește pe aceia, cari numai pe lângă toate eforturile abia fac și ei cât fac.

Că unii din noi sîntem osîndiți a petrece prin sătulețele cele mici, nu-i urmare să fim totodată condamnați și la o activitate ne mai pomenită.

Vă asigur dle coleg, că pe un preot de treabă, în ori-care timp, în mijlocul ocupațiunilor salutare îl veți afla. Termometrul activității sale în biserică și în sinul popo-

lului, îl veți pute ceti și în mijlocul tîrgului, numai osteneală să vă luați a sta în povești — măcar și pe câteva minute — cu atare nație din asta, ori din cea comună.

Omul sătul de munca acasă, în chip de recreare, își află ocupațiune tot așa de salutară și nobilă, ori în școală, ori între poporului săi.

Că pe poporul nostru — în unele părți ale diecesei — nici prin exhortări, nici cu cele mai frumoase predici nu-l poți face mai dărnice decât cum este, vîna zace altundeva, nu în preotul dela sat.

Oamenii nostri din bătrani așa sînt țesuți. „Noi părinte! — Îți replică — pasă-minte așa ne-am trezit!” Apoi poftim a lecul boală din fire! mai ales când bine ști, că aceea n'are lecuire!

Dl autor al broșurei: „Chest. bis.” adresându-se către clerul diecesan pune între-barea: că oare la primirea subsidiului ne vine în minte că „muncit-am noi în destul” la mîntuirea sufletelor nouă concrezute? Dau cu socoteala că autorul nici nu a muncit, nici nu muncește pe acel teren unde se împart subsidiile, căci dacă să muncește și pe acolo pe unde se află domnul corespondent, pe cum muncește dînsul pe terenul pretins de d-sa, atunci slabe trebi să fac pe acolo!

Domnul antor ne mai învinovățește, că de acolo provine că nu sîntem avuți, și că puțin din noi au ceva capital strîns, pentru-că lozul, traiul bun și traiul comod consumă totul.

Nu exagerez de fel când susțin, că: colegul meu, chiar și într-o zi de rînd își permite mai mare pompă, și mai mult traiu bun, decât cum își poate permite chiar la zile mari, o mare mulțime dintre cei 203 prețiși colegi ai domniei sale.

„În diecesa Orăzii, de un timp i-a apucat — zice corespondentul — pe preoți așa zînd o manie de a cerși, de a cere altă parohie mai bună”.

Când omul în adevăr necăjit se năusește a schimba un necaz nesuportabil, cu un altul, doară mai tolerabil, și când usez de dreptul mie acordat prin canoanele santei mele biserice, asta domnule autor mă iertați! Inse nu poate fi „manie de a cerși”.

Fericit trebuie că ești d le corespondent, că d-ta astăzi n'ai lipsă a uza de astfel de „manii de cerși”!

Să nu se împlinească însă pentru D-Ta adagiul: „quisque per quod peccat!”

Un sfat însă nu va strica.

De cumva ai de cuget dl meu, ca peste 10—15 ani să fi din pricină cuvioasă nemulțumit cu postul domniei-tale de astăzi, — de cumva nu se vor strămuta trebu-rile actuale la noi — și ai dori a ajunge la v'un beneficiu parochial, — dacă cumva nu vei aparține cetui favorizilor — îți recomand să începi a cerși la beneficiuri pe cum vin, pentru-că peste 10—15 ani îți-vei pute vedea visul cu ochii...

Cum noi preoții rurali nu ne prea îndelnicim a scrie prin jurnale, provine de acolo, că unora poate ne lipsește îndemneala de a manua peana; altora doară timpul, sau voia,

FOIȚA „TRIBUNEI”.

SUFERINȚEI.

— Sonet. —

Mă sbucium singur... mintea oboșită
Se sbate-n a durerilor sclăvie,
Ce goală de iluzii și pustie
Mi-e inima de doruri chinuită!

Și nu știu cum... îmi pare o nebulie
Și a spera vre-o clipă fericită —
Căci iarna vieții mele-i nesfîrșită
Durerile îmi-au fost ursite mie!

Apropiete dară „suferință”,
Copilă cu ochi negrii ca păcatul,
Tu singură îmi-ai fost amică-n viață...!

Iubită! o! cuprînde-mă în brațe
Cu dragoste, desmeardă intristat
Meu suflet, — stînge-ți ori-și-ce dorință!!!
Emilian.

SONET.

O, timp frumos cu jocuri săltărețe,
Trecut-ai în eternă depărtare,
De unde-abia gîndirea-mi mai resare
Cu visuri dulci și scumpe și-ndrînește.

Din ochi de farmec, din priviri istețe
Îmi suridea o sîntă alinare,
Și fericirea mea atât de mare
Părea că strălucea la toți pe fețe.

Cam adorat regina între ângeri,
În marea amintirilor întoarse
Ce îmi-a rămas? Un viitor de plîngerii!

Dar suvenirea-i prea de tot plăcută
Și tainica slăvie, ce îmi stăoare,
Pe când mă-ngân cu-o dragoste tăcută.

Alvescu.

RUINĂ.....

— Noveletă. —

(Urmare și fine.)

Dorin se zăpăci, — ear' Nena se roși
ca focul...

Și Virgil rîdea vesel ca un copil de ei...

— „De ce veți rușinați? — Aceasta așa
trebuie să fie. Voi sunteți frați...”

Au intrat apoi în casă și vorbele și-au
luat cursul lor regulat. Eran veseli din cale
afară, amintirile din copilărie, nebulile tîne-
rețelor, toate povestite acum printr-o prismă
seriosității bărbătești, le făceau multă plă-
cere.

Numai Nena din când în când arunca
ochii pe furis la Dorin, și-și șoptea în taină:
„ce frumos e... pe lângă Virgil”.

Și zilele treceau și cu cât treceau zilele,
cu atîta se simțea Nena mai atrasă către Dorin,
și mai streină de către Virgil. Vede-
ea că a apucat pe un povîrniș periculos, dar
nu se mai putea reîntoarce. Sărutările lui Vir-
gil i păreau reci, și îmbrăçoșerile fără foc,
Nu se mai simțea bine în apropierea lui, și
nu putea simți pacea și fericirea dulce de odi-
nioară...

Dar' știea să se prefacă, era cu mult
mai nobilă la suflet, decât să-și dea se înțe-
leagă lui Virgil schimbarea ei și Virgil era feri-
cit, mai fericit ca ori și când, în cercul iubi-
ților lui.

Dorin înțelut cu înțelut s'a familiarizat
cu Nena. O considera ca pe o prietină și tot
ca pe o prietină o cuprîndea în brațe și o
săruta. El nu putea pricepe și nici prin minte
nu-i trecea, că fie-care sărutare, fie-care îmbră-
țișare agudueau adînc pe Nena, și-i tulburau

sufletul turmentat de dragostea ce i-a nutrit-o
în copilărie, care a fost moartă odată, dar'
acum prin sărutările și îmbrăçoșerile lui
reînvia din nou, mai înflăcărată, mai pătimase
ca ori și când...

Căci palpitările inimii nu le poți stăpîni
și stavilă sentimentelor nu poți pune!!

Într-o dimineață frumoasă se așezau singuri
în chilie Dorin și Nena — Virgil s'a fost dus
de-acasă și abea avea să se rentoarcă pe
amează.

Ei se dau lîngă oaltă pe canapea și-și
povesteau amintirile din copilărie.

Dorin o privea cu drag. În sufletul lui
se născu un sentiment de duioasă jale... „Că-
e de frumoasă Nena și cât aș fi fost de feri-
cit cu ea...” Căci amintirile din copilărie
renvau și în el sentimente dulci, și-și adu-
cea aminte ca prin un vis doios, că a iubit-o
odată, că i-a fost dragă...

— „Și mai îți-ai Dorine — șopti Nena —
bobocul de roșă ce îți-l-am fost trimis? Eu nu
l'am uitat...”

El o privi cu drag și scoase din portmo-
neu un boboc de roșă uscat și i-l arătă să-
rutându-l...

Nena îi privi lung, ochii îi luciră păti-
maș și vulcanul dragostei tînuiră până acum,
isbucni, și tot sufletul i-se revoltă de-i orbi
mintea...

— „Dorine, scumpul meu Dorin” —
șopti ea cuprînzîndu-l cu amîndouă brațele și
strîngîndu-l la piept...

Dorin tresări, iubirea din copilărie re-
deșteptată îl înfăbîntă, patima îi orbi mintea
și lui, și în momentul acesta nu știa alta, decât
că ține în brațe o femeie care lui i-a fost și i
este nespus de dragă... „Nenă”, oftă el și o

cuprînsă în vîjnoasele lui brațe strîngîndu-o
cu putere, și ambii orbiți de patimă, nu se
mai cugetau la nimic.

Când se desfăcură oboșiți din înțeleșta-
rea pătimase, erau călcate cele mai sfînte legi
omenești și morale.

Nena își ascunse fața-n palme cu oroare.
Dorin o prinse de mîna...

— „Lasă-mă — zise ea în ton plîngă-
tor, aruncîndu-i o privire desprețuitoare —
lasă-mă, nu te atinge de mine.

Pentru-ce ai profitat de momentul de
slăbiciune a unei femei... apoi adause cu du-
rere: necinstită, nu vreau da față cu Virgil,
mai bine moartă...”

Și strîngîndu-se din mîna lui Dorin,
alergă repede spre grădină. Dorin eși în
urma ei, strigîndu-o, dar' în momentul ur-
mător Nena ajunse la marginea lacului, mai
aruncînd o privire înapoi, cu un țipet ascuțit
se aruncă în apă...

Dorin se opri șovăitor în loc, ca năuc.
Își duse mîna la frunte și abia într'un tîr-
ziu putu cuprînde oroarea faptei sale... Nena
s'a aruncat în lac — și din pricina lui. El
a ruinat fericirea iubitului său Virgil, și i-a
necănit casa, abuzînd de iubirea și încrede-
rea lui... Simțea că-și perde mintea, că de
jos a alunecat în noroiul desfrîului, și cum
s'a dejosit pe sine până la patima de ani-
mal...

Ca nebun alergă în chilie lui, nu știa
ce să facă, știa numai că aici în locul acesta
nu mai poate sta, nu e permis să mai ste...

Scrise repede un bilet: „Eu sînt un mi-
serabil, nu mai merit iubirea ta Virgil. Te-am
necănit și îți-am adăbit fericirea. Adio pen-
tru vecie”, — și luîndu-și pălăria, cu pîrlul vul-

voiu, cu ochii încrunțați în sînge, răgnînd și
nebul de desperare, o luă cu pași repezi de
a curmezișul peste câmpii...

Când Virgil sosi acasă, se miră, că ni-
menea nu-i ese în cale. Merse în chilie lui
Dorin și cu mirare îi cetă biletul. Nu știa
ce să zică, ce să cugete, totul îi părea ca o
enigmă, la spatele căreia se ascunde o gro-
zavă nenorocire...

Alergă s'o întrebe pe Nena și să-i ceară
explicări.

O căută de-alungul chiliilor și nu o găsi
— alergă în grădină și se opri ca trîsnit la
malul lacului.

Pălăria de paie a Nenei plutea deasupra
apei, și în momentul următor se ivi plutind
pe apă un trup de femeie, o recunoscu
— era Nena înecată...

Capul începu a-i vîlji ca de furtună, pi-
cioarele a-i tremura, perzîndu-și puterile căzu
la pămînt, ascunzîndu-și fața în palme.

Încet... încet... parcă i-se desfășura în
minte clar adevărul, și a început a înțelege
nexusul tragediei.

A început a plînge, a aiura, și ca ne-
bun se tăvălia pe pămînt, blăstîmînd prieti-
nia și pe prietini, iubirea și pe femei...

Apoi șovăitor se ridică, mergînd încet
spre casă, cu pașul nehotărît al unui om ce
nu știe ce face și ce cugetă, blăstîmîndu-i
amar pe aceia, pe cari în viață mai mult i-a
iubit!!

Fericirea vieții sale întregi, a dispărut
pentru vecie, s'a stîns în o clipă... e ruină.

Bietul om...!!

Emilian.

alții neavând posta la îndemână, până-ce ar ajunge la redacție corespondența noastră, poate că și-a pierdut deja actualitatea.

Să sperăm însă, că pe viitor, toate treburile vor da mai spre bine!

(Va urma).

CRONICĂ

Sibiu, 15 Aprilie n. 1897.

Alegerile comunale în Brașov.

Cum am anunțat și ieri, în cercul al 3-lea electoral (suburbial Schein) din Brașov s'au sosit Marți alegerile pentru întregirea reprezentanței comunale și s'au terminat cu învingerea Românilor. Alegerea s'a făcut în sala de gimnastică a școlilor române din Brașov, sub conducerea dlui *Ludovic Roman*, ca președinte electoral. Au fost aleși unanimitate ca membri în reprezentanța comunală domnii: 1. *Ludovic Roman*, 2. *Valeriu Bologa*, 3. *Vasile Voinea*, 4. *Bartolomeu Bănuțescu*, 5. *Sterie Stinghe*, 6. *Vasile Popovici*, 7. *Ioan Seniuș*, 8. *Ioan Aron*, 9. *Laurențiu Maximilian*, 10. *Eugen Mețianu*. — Suplenți: 1. *Vasile Sfetea*, 2. *Dumitru Pascu Căciulă*, 3. *Dragomir Pulpaș*, 4. *Nicolae Oancea*, 5. *Teodor Spudercă*. În cercul I, II și IV electoral (Cetate și Brașov-vechiu) au învins, cum asemenea am arătat ieri, Sașii „verzi” asupra Sașilor moderați și a Maghiarilor. În cercul al V-lea, Blumena, însă a eșuat lista stabilită între comitetul executiv al Maghiarilor din Brașov și Sașii moderați. Sașii moderați, oportuniști, s'au ales numai cu 7 mandate, până-când Maghiarii, aliații lor, au primit 9. Socoteală săsească — oportunistă!

Călătorie de plăcere la Constantinopol. Serviciul maritim român a organizat, din prilejul sărbătorilor de Paști, călătorii de plăcere la Constantinopol și înapoi cu o reducere de 50 la sută din prețul biletelor de clasa I și II, atât pe liniile ferate, cât și pe vapoare.

Părueală „patriotică”. Alături s'a dat la redută din Budapesta un veritabil banchet „patriotic” în onoarea candidatului de deputat „liberal” *Csernátorny Lajos*. Anume banchetul a fost animat în sens adevărat „patriotic”: nu de idei înalte și nobile, ci de o stranie părueală între pacinici cetățeni. La pompoasă masă a lui *Pirjol* fuseseră invitați vre-o 2000 de alegători, dar sala nu încăpea decât 1500. De aceea 500 dintre ei n'au fost lăsați în lăuntrul. Indigniați de acest „afront”, cei 500 de cetățeni s'au spărsed uși și năvălind înăuntru, s'au găsit ei din principile „liberale”, adică din gusturile mândre, beuturi și țigări, — toate electorale. Chelnerii încercară să se opună masei de alegători flămânzi. Urmarea fu un târâboiu de nedescris și o părueală stranie între cetățeni și chelneri. Furfuri și sticle sborau în toate părțile, ear' oaspeții alergau înspăimântați, când peste ei se abătuia. Abia la intervenirea poliției s'a putut restabili ordinea la viforoasă masă a lui *Pirjol*, care înfățișa cea mai deplorabilă ruină.

Un gendarm s'elbat. Un gendarm din Feketehegy, numit *Messias János*, a fost aruncat luni în temniță pentru o crimă oribilă. Împotriva lui se făcuse arătare, că „și-ar fi îngropat de vie soția”. Pornindu-se cercetare în cauză, cadavru soției s'a descoperat și medicii au constatat, că acusa e înțemeiată. Gendarmul neagă omorul. — Și o astfel de bestie avea să grijească de siguranța publică!

Expoziție Röntgen. Chirurgii din Germania își vor ține la 27 Aprilie nou, în Berlin, al 26-lea congres. Congresul va fi împreunat cu o expoziție de aparate Röntgen. Cât de mult prețuese medicii germani descoperirea lui *Léard* și *Röntgen*, rezultă și din faptul, că în curs de un an ei aranjează deja a doua expoziție Röntgen.

Pensiune — servitoarelor. În Norvegia femeile cu familii au întemeiat o societate regalnică în scop de a ajuta pe servitoare ajunse la miserie. Statutele societății prescriu, că, dacă o servitoare rămâne la aceeași stăpână un întreg, stăpâna e îndatorată a plăti o anumită sumă în casa societății. Bani adunați în acest chip vor forma fondul de pensuni, din ale cărui camete se vor da pensiuni servitoarelor cu purtare bună, ajunse incapabile de muncă.

Zola în Rusia. Marele romancier francez *Emile Zola* are de cunoscut să viziteze Rusia. El va rămâne mai mult în Petersburg și Moscova, unde va ține câteva conferințe. Scopul vestitului literar e cunoașterea societății rusești. De aici unii deduc, că proximal roman al lui *Zola* se va ocupa cu frăția franco-rusă.

Inundație în București. Foile din București ne aduc știrea, că în urma ploilor continue din zilele din urmă, Dâmbovița umflată a eșuat din albia sa, mai sus de usina electrică dela Grozăvești, înecând sub valurile sale furioase toată partea capitaliei situată pe platoul dela Grozăvești. Între casarmele *Malmaison* și *Cotroceni* tot terenul nu este decât o întinsă baltă, pe care poți să te plimbi cu barca. O mulțime de case s'au inundate, apa intrând în ele până la acoperiș. Peste 20 de case s'au dărâmat, altele s'au cufundat. Din fericire, nu e de înregistrat nici un accident de persoane. Eată după istorisirea unui cărmăruș de pe șoseaua Cotroceni cum s'a început sinistru — seria „*Liberalul*”: Noaptea, pe la 2 un urlet îngrozitor m'a deșteptat din somn. Fără să știu ce e,

am crezut la început că trebuie să fie sau ploaie sau vre-o căruță încărcată cu ferărie, care trece pe stradă. Casa mea e mai joasă decât șoseaua. Deodată, toamă când ațipisem, m'am pomeneș cu apă în odaie, apă care se ridică până peste pat. La început credeam că visez. Pipăindu-mă, constatai realitatea faptului. Nu mai era vreme de pierdut: apa se ridica în odaie. Deșteptai nevasta și cei doi băieți din prăvălie și cu toții începurăm a scăpa din casă, suind în pod ce puturăm. În vre-o jumătate de ceas toată casa, curtea, prăvălia erau sub apă. Apa se ridicase ca de un stânjin însus. Am suț în pod ce am putut și ne-am suț și noi sus. În toate părțile la vecini n'auziam decât strigăte și vaețe.

Procesul otrăvitoarelor din H. M. Văsarhely a luat eșar și întorsătură senzațională. Judele investigator din *Hod-Mező-Vasarhely* a făcut o nouă perchișie la moașa *Jäger Mari* și cu acest privilegiu a dat de un act foarte important: o poliță de 200 fl., pe care figurează ca trasați otrăvitoarele *Geordas Lidi*, *Scappanos Fucsi* și *Varga Lidi*. Această poliță e o neîndoioasă dovadă despre relațiile criminale dintre *Jäger Mari* și amintitele trei acuse, relații atât de încăpăținat tăgăduite din partea păcătoasei moașe.

Jefuiri în Sârbia-veche. Din Belgrad se anunță, că o bandă de Arnăuți a atacat zilele acestea mănăstirea *Leschaka* din Sârbia-veche și au jefuit-o cu desăvârșire. Asemenea au jefuit și capela mănăstirii, de unde au furat toate obiectele sfinte. Hoții au amenințat pe steret, că dan foc mănăstirii, dacă nu le dă imediat 1000 lire de aur. Bietul stareț a trebuit să se supună poruncii hoților, cari au dispărut apoi fără de urmă.

Amenințarea lui Don Carlos. Din Madrid se anunță, că guvernul spaniol a confiscat ziarul carlist *Corriere Espanol*, care a scris că pretentul Don Carlos are în Spania 100,000 voluntari, cari la primul apel s'au gata să-și jertfească viața pentru dânsul. Întreaga presă spaniolă aprobă severă măsură a guvernului.

Usurari vienezi. Tribunalul din Viena a măsurat de curând o exemplară osândă cătorva nerușinați usurari evrei, cari pungașiseră pe un funcționar de acolo, *Henric Plach*. Funcționarul a făcut arătare contra lor și tribunalul a osândit pe *August Golstein* la 14 zile temniță grea și 50 fl. amendă, pe *Aron Burtach* la 6 luni temniță și 200 fl. amendă, pe *Iuliu Bartach* la 2 luni temniță și 200 fl. amendă și pe *Iosif Kitzlas* la 6 săptămâni temniță și 300 fl. amendă.

Se caută un moștenitor de tron. Pe blâzii cetățeni ai Olandei îi agită de-o vreme încoace o interesantă chestie politică. Nu mai au moștenitor de tron și pretind cu sgomot să li-se dea unul. Până acum aveau un moștenitor presupd în persoana princesei *Sofia* de *Saxen-Weimar*. Aceasta însă a răposat de curând, ear tinăra regină a Olandei, *Wilhelmina*, n'a designat un alt moștenitor de tron, în cas că ea n'ar avea urmași. În urma aceasta cetățenii din Amsterdam, capitala olandeză, fac neconținut demonstrații pe stradă, cerând moștenitor de tron. Ear' regina *Wilhelmina* nici nu mai știe pe cine să-l designeze, ci tot ține la sfaturi cu ministrii.

Earăși furt de tablouri? Ziarul „*Figaro*” scrie, că în Paris a dispărut vestitul tablou *Venus Anadyomene*, care era cel mai prețios obiect al vechii *Galerie Luxembourg*. Unde-i acest tablou? — Întreabă „*Figaro*”. Taină și întunec în acoperire. Poate că-i aruncat în vre-un magazin din Londra? Sau i-s'a pierdut cu desăvârșire urma? Foaia parisiiană mai întreabă unde e celebrul portret al lui *Napoleon I*, care fusese așezat în *Tuilleries*. Și acest tablou a dispărut fără de urmă.

Mort în olipa fericirii. Un tânăr făcând din comuna *Felső-Abony*, iubia de ani de zile pe una din fetele bogate ale statului. Fata încă-l iubia, pînă în ei însă nu voiau odată cu capul să-și dea învoirea la cununia tinerilor. Abia într'un târziu s'au înduplecat, după ce s'au convins, că fata începe a se ofili și a slăbi văzând cu ochii. Săptămăna trecută tinerii și-a și sîrbat cununia în mare fericire, ear' seara s'au așezat vesele și senini la ospet. Tocmai se vorbea pentru tinerele păreche, când mirelui i-se făcu deodată rău, căzu jos și muri pe dată. Astfel s'ermana mireasă e și mai nefericită ca mai înainte.

Știri mărute. În România pe ziua de 1 Aprilie v., toți directorii școlilor militare au fost înaintați locotenenți-coloneli. — În Oradea-mare geandarmii au prins o bandă de 12 hoți. — *Pázmándy Dénes*, neobositul voiajor politic maghiar, se adă la București. — Comuna *Sorne* (cort. Sáros) a ars în mare parte; pagubele enorme. — La *Tallende* a fost aruncată în aer fabrica de hîrtie; 3 morți, mulți răniți. — *Sineirka*, mare comună galitană, a fost total pusă la foc; 2000 de edificii au ars. — Lângă comuna *Pinc* (cort. Nogrăd) făptuitorii necunoscuți au jefuit căruța postală, rănind grav pe postar.

VARIETAȚI.

(Memoria peștilor). Revista *Étangs et Rivières* publică o notă interesantă asupra memoriei peștilor. Peștii crescuiți în eleștăe cunosc foarte bine persoanele înșărcinate cu distribuțiunea hranei lor. Doctorul *Warwick* vorbește, că o știucă îngrijită de el pentru că fusese rănită la cap, îi arată recunoștința venind spre dânsul ori de câte-ori îl vedea

și nu-i era teamă să mănânce chiar din mână lui. Un alt doctor, *Franklin*, citează de asemeni pești cari veneau în fiecare zi să-și ia porția de hrană din mână paznicilor, și se lăsu să fie prinși de câtra aceștia și soțiile lor. De sigur acești pești recunoșteau persoanele de cari nu mai aveau teamă de fel, căci își aduceau aminte, că le văzuseră mai înainte.

Mai nou.

Achitați!

Făptuitorii vandalismului din Oradea-mare, întemplat nainte cu trei ani, au fost dați în judecată pentru „patriotică” lor faptă, ear' tribunalul ca for de prima instanță judecătorească i-a osândit pe basa dovezilor căștigăte la câte șase luni închisoare. Făcând improcusuații apelație, tabla regească a luat afacerea în revedere și a găsit că faptul nu e destul de dovedit, ear' în consecență a achitat pe toți acușaii.

Trăiască liberalismul și dreptatea ungurească!

Nemulțumirea Grecilor.

Din Atena vine știrea, că întregul corp al oficerilor din armata grecească este hotărât să iee poziție contra principelui moștenitor de tron, comandant suprem al trupelor grecești, care, dacă nu începe atacul, nu se va pute ține nici o săptămână în fruntea trupelor. Oficerii, cari nu recunosc de valide decât numai dispozițiunile comitetului național, îl suspionează pe moștenitorul de tron, că nu voește să înceapă nici o acțiune. În cas, dacă nu se supune, poate fi considerat de percut.

Acțiunea insurgenților.

Comandantul corăbiei austriece *Stephanie* a primit scrisoare dela comandantul insurgenților greci, în care acesta îi împărtășește, că orice corăbie străină e considerată din partea lor de inimică. Între împrejurările actuale nu e cu putință ca colonelul *Vassos* să se scos din Creta cu puterea. Spre acest sfârșit s'ar cere o armată mare, ear' puterile mari europene, nu au poftă a mai trimite și alte trupe în Creta. Aceasta o știu insurgenții, de aceea încep ei acțiunea pe toate liniile.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

Academiciani-Suverani. Din Paris se anunță, că de aci nainte Academia franceză de științe va avea pe lângă cei 40 de membrii ordinari, numiți „nemuritori”, încă 10 membrii corespondenți, cari vor fi aleși din cercul Suveranilor, și anume al celor cu merite științifice sau literare. În loc de discursul de recepțiune, respectivii Suverani au să dea numai un rescript, prin care primesc alegerea. Ei pot lua parte la ședințele Academiei chiar și atunci, când sînt înecognito la Paris. Dealtfel pot fi reprezentați la ședințe și prin ambasadorul țării lor. Între viitorii academicieni încoronati se amintesc în primul rînd *Papa Leo XIII*, care aflând dela ambasadorul francez din Vatican despre plan, a promis zimbund, că va primi cu plăcere a fi membru corespondent al Academiei franceze, pe care a numit-o „sacré collège”. Vor mai fi aleși unanim *Țarul Rusiei*, *M. S. Monarchul nostru*, *prințul de Wallis*, foarte cunoscut și popular în cercurile literare franceze, și *regele Belgiei*. Alegerea regelui italian *Umberto* întimpină greutăți, pe cuvînt, că nunțul papal ar considera această alegere ca o pedecă întru participarea sa la ședințe, ca reprezentant al Papei. Candidatura împăratului german, ca și a *Sultanului*, s'au rezervat pentru viitor, cea din urmă pentru a nu fi adusă în legătură cu politica orientală. Alegerea președintelui Statelor-Unite e dubioasă, pentru că Academia franceză are puține simpatii față de republica americană. Mare opoziție întimpină și alegerea președintelui *Felix Faure*, pe cuvînt, că această alegere s'ar pute interpreta ca lingusire. Academia va avea de membru corespondent și un suveran mohamedan, pe vice-regele Egiptului.

„Economia Națională” nr. 23 are următorul cuprins: Lege pentru înființarea societății naționale de agricultură în România și a comitului agricole. — V. I. Radu: Agricultura și populațiunea (marea și mica proprietate) [Urmare și fine]. — P. S. Aurelian: Discurs rostit în senat, ca răspuns la interpellarea dlui Dr. Manolescu. — I. Căndea: Cultura cartofilor în Europa și istoria lor. — V. S. Moga: Revista agricolă și comercială. — Cronică economică, agricolă, industrială și comercială. — Banca națională a României.

Bibliografie.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metropolitan Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea	fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu	— 28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. 2 fl. — cr.	4.—
„Poveștile Bănatului”, de Căntana	— 30
„Literatură popor. română”, de Gaster	2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu	2.50
„Cersitorul”, dramă în 2 acte de Livescu	— 50
„tudii Critice”, de Ghera. Vol. I și II. 2 fl. 20 cr.	4.—
„Higiene română”, de Dr. Leo Murășianu	1.—
„Izvoade”, de Demetrescu	4.—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul	— 60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue	1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu	— 50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu	2.—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovești Vol. I și II. 1 fl. 50 cr.	3.—
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu	— 70
„Merinde dela școală”, de Popa	— 60
„Despre influența impregiurării”, de Panait Zosin	— 50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu	— 88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nenitescu	1.—
„ediție de gală”	2.—
„Foesii”, de Macedonski	2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi	1.50

La comanda de afară se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Căldarul zilei.

16 Aprilie n. 1897

Julian: Cuv. Păr. Iosif.

Gregorian: Vin. patim.

Soarele: răsare 6.15, apune 6.45 m.

Sosiți în Sibiu.

În 15 Aprilie n. 1897.

Hotel „*Imperial Romanilor*”. D-na Umberto și Leonides, privatieri, Porr, director și Coponi, fabricant din Brașov. T. Popa, asessor din Făgăraș. H. Kopp din Graz. Dr. Mihelyffy, avocat din Oradea-mare. I. Arnold și Kullmann din Viena. L. Lob din Paris. Rosenzweig, L. Klein și I. Weiss din Budapesta, voiajori. A. Abeny și Petovits, comercianți din Budapesta.

Hotel „*Neurhrer*”. G. Melichal și O. Kapdebo, voiajori din Viena. A. Makoldi, inspector din Budapesta. F. Kalab din Arad. I. Schweitzer din Alba-Iulia. A. Hecht din București, I. Fleischer din Budapesta și Teutsch din Brașov, comercianți.

Hotel „*Meltzer*”. S. Bill din Budapesta, Hardon I. Prescan și I. Weiss, din Brașov.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 13 Apr. n. 1897.

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu	75	76	75	74.5
Bănațene vechiu	75	76	75	75.5
Grâu dela Tisa	75	76	75	76
Grâu „Posta”	75	76	75	76
Grâu de Alba-Reg.	75	76	75	76
„Bacica”	75	76	75	76
Grâu ung. de Nord	75	76	75	76

Săminte, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Săcară	70—72	6.10	6.15
Orz	80—82	4.10	4.4
de nutreț	82—84	5.—	4.4
de vînare	84—86	6.80	6.—
de bere	88—90	5.80	6.—
Ovăz	—	8.40	8.40
Cucuruz (porumb)	—	3.40	3.60
Meiu	—	4.40	5.—
Hrișcă	—	—	—

Grâu	Sept.-Oct.	6.90	6.95
Cucuruz	Sept.-Oct.	7.51	7.55
Ovăz	Sept.-Oct.	8.37	8.39
„	Sept.-Oct.	5.50	5.52

Produse diverse	Solul	Qualitatea	Prețul
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	42.—	43.—
„	roșie	25.—	28.—
„	rafinat	—	—
Oleu de rap.	dela Festa	54.50	55.—
Uns. de porc	dela țoar	—	—
Slănină	svântată	54.—	55.—
„	afumată	—	—
Său	—	—	—
Prunc	—	—	—
Licet	—	—	—
Miere	—	—	—
Ceară	—	—	—

Spirt	Bani	Marci
Brut, pentru rafinare	14.75	15.—
Rafinat, pentru comercianți mari	52.50	53.—
Brut, „	50.50	51.—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 15 Aprilie n. 1897.

Hărte-monetă română	Cump.	9.45	vînd. 9.50
Lire turcești	„	10.55	„ 10.60
Imperiali	„	9.48	„ 9.52
Ruble rusești 100 a	„	126.—	„ 127.—
Galbeni	„	5.60	„ 5.66
Napoleon-d'ori	„	9.47	„ 9.52
„ (rusești)	„	9.45	„ 9.50

Bursa de Budapesta.

Din 13 Aprilie n. 1897.

Renta de aur ung.	6%.	123.30
„ „ „ „	4%.	99.40
„ „ „ „	4%.	99.40
Imprumutul căilor ferate ung.	—	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	102.—
(1-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	121.10
(2-a emisiune)	—	—
Bonuri rurale ung.	—	97.—
„ „ „ „	—	—
Obligațiuni desp. regalilor	—	101.25
Imprumut cu premiu ung.	—	153.75
Lozuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	139.24
Renta de hărte austriac	—	101.00
„ de argint austriac	—	101.50
„ de aur austriac	—	132.76
Lozurile austriace din 1860	—	156.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	1940.—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ „ „	—	—
Scrieri fonciare ale imitatului de credit și economii „Albina”	—	101.75
Argintul	—	8.69
Galbeni împărțitești	—	5.4
Napoleon-d'ori	—	9.58
Marci 100 imp. germane	—	58.75
London 10 Livres sterline	—	119.90

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressandot.

Librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

— Deposit general pentru Sibiu și jur. —

Avis fumătorilor de țigarete!

Hărta de țigarete „**CLUB**” este cea mai bună, mai fină, și totuși cea mai tare hărta de țigarete.

Total liberă de glicerină.

Se poate căpeta pretutindenea.

În pachetare patentată costă 3 cr. — În pachet comun „Club exquisit” 2 cr.

NB. Din aceeași hărta se prepară și plăcuțele tuburi pentru țigarete.

O șutală cu 100 de tuburi costă 13 cr.

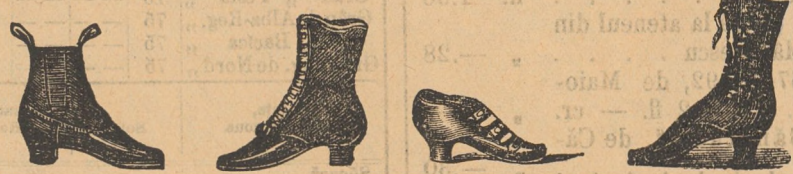
La vînzări în mare și mai ales traficantilor se dă mare rabat.

→ Marca de apărare e: Un domn cu ochelari, fumând țigareta. ←

Deposit general pentru Sibiu și jur (vînzare în mic și mare) la

Lucru solid durabil si elegant.

Spre binevoitoare luare aminte!!

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștință on. public, că în lucrătoria mea de păpucărie

Sibiu, strada Urezului Nr. 11

efectuesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate; ofersc totodată spre mulțumirea tuturor **marfă solidă și prompt executată.**

Recomandându-mă spriginului binevoitor sum

Sibiu, în Aprilie 1897

cu distinsă stimă

Nicolau Henteș,
măiestru pantofar.

[1076] 4-5

Marfă gata din materialul cel mai bun.

Prăvălie nouă românească

bine sortată în mărfuri de modă, manufactură, mărfuri curente și mărunțisuri s'au deschis în

Sibiu, strada Turnului nr. 10

sub firma protocolată

Aurel Popescu

mărfurile specificate sunt pentru sezonul de vară:

cartonuri, voaluri, satinuri, oxforduri, țesături de ață de Sternberg, sefire de in pentru haine femești, surță, pentru cămăși bărbătești și de copii, mare deposit de ciorăpărie, mănuși, ploiere, cămăși albe de chiffon și colorate gata pentru bărbați femei și copii, corseturi, caschimiruri negre precum și desinate dela 50 cr. până la 2 florini per metru. — Diferite giolgiuri, cărpe de păr negre de caschimir în diferite mărimi și calități, cărpe de creton și satin, plapome de mătăasă, de atlas de lână și de creton, rusch, precum și toate recerutele cuțușeli la efectuarea hainelor de dame și bărbați, precum și alte o miie aici neinduse articole.

Praxa câștigată în decurs de mai mulți ani, precum și legăturile ce le am cu primele fabrici din Monarchie m'au pus în plăcută poziție a putea satisface ori-cărei clientelă cu prețuri efine și marfă solidă.

Pentru binevoitorul sprigin semnează respectuos

[1169] 1-24

Aurel Popescu.

Tinctură pentru stelnite.

Pentru-ce?

Tinctura de stelnite a lui Ditrichstein patentată, cu toată concurența nu este ajunsă în efectul ei de a nimici stelnitele radical după o singură aplicare?

De ce nu succede aceasta și multor altor mijloace, pe care publicul le respinge după prima încercare?

Pentru-că!

cu toate că acest liquid nimește radical și imediat stelnitele, totuși nu lasă pete în tapete, mobile și mătasuri, nu e periculoasă pentru foc și e dovedită prin medici, că desinfiază aerul și astfel e un neîntrecut mijloc pentru stîrpirea plosnițelor.

Prețul unei sticle cu penel 40 cr., 75 cr., și fl. 50 cr.

Praf contra șvabilor și a muscanilor.

Mijloc sigur. 1 carton 1 fl.

Vacuială pentru podele 1/2 chlgr. 60 cr. 1 chlgr. 1 fl. 20 cr.
Lac cu oleiu pentru podele 1 chlgr. 1 fl. 20 cr. Penel 60 și 80 cr.

Comande se efectuesc prin rambursă.

Ditrichstein Mór,

Budapesta, VII., Nyár-utca 34.

Venzetori se caută.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50„Dan”, *roman*, editura librăriei E. Graev & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75„Dan”, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,

2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75.

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse”, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de *nuvele*:„În viltoare”, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

ANUNȚ.

Depărtându-se practicantul de până aci, din cauza morbului, fac cunoscut, că un tiner matur și cu conduită aleasă, care posedă limba română, maghiară și germană și ti versat, ori eualificat în agendele notariale, află numai decât aplicare la subscrisul pe lângă salar lunar de 10 fl., vipt, cuartir, spălat și încălzit gratuit. Abzicerea e trei lunară. Prospect bun pentru viitor sigur.

Pianul-de-jos (Alsó-Pián, u. p. Szász-Sebes), în 27 Martie n. 1897.

Ioan Radu,
not. com.

[1050] 5-5

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

„POESII”
DE
IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hăyli de Apșa printr'un circular special.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socce & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comande, care sunt a se adresa „Ti-
pografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de
a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr.
porto pentru 1 volum.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea efice și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, ma-
ladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și
ale organelor respiratoare etc.**

[292] 24-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid car-
bonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini
chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai,
Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit
propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul
dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György.

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare
următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. VII.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?” <i>română</i> pentru voce și piano	1.—
„Nu înțeleg”	1.—
„Pictorilor”	1.—
„Un fir electric”	1.50
Belortu D. C. „L'Affection”, <i>polca franceză</i> pentru piano	1.—
„De Braila à Gènes”, <i>galop</i> pentru piano	1.—
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.—
„Sărba” pentru voce și piano	1.—
Cristide Dimitrie St. „Didi”, <i>polca mazuca</i> pentru piano	1.50
„Iavorul”, <i>română</i> pentru voce și piano	1.—
„Liniste”, <i>vals</i> pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse „Am plâns”, <i>română</i> pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea”, <i>română</i> pentru voce și piano	1.50
„Claire”, <i>polca</i> pentru piano	1.—
Decker Carol „Institutele-Unite”, <i>vals</i> pentru piano	2.—
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.—
„Sărba Mirlor”, pentru piano	1.—
Fotino Gh. „Inbilen Marș”, pentru piano	1.50
„Surorile Hora”, pentru piano	1.—
Ioneșcu G. „Elisa”, <i>polca franceză</i> pentru piano	1.—
„Zéphir”, <i>polca mazuca</i> pentru piano	1.50
Kneisel Anton „Souvenir de Zilrich”, <i>polca mazuca</i>	1.—
Lutz Mayer „Pas de quatre original”	1.—
Margaritescu Michel „Gavotte dela Princesse Marie”	1.50
Mironescu Mathilde „Les beaux yeux”, <i>vals</i> pentru piano	2.—
Molnaru Costache „Terăncuța”, <i>cântec popular</i> pentru voce și piano	1.—
Nătescu P. G. „Hora întrăritii”, pentru piano	1.50
Ochialbi G. N. „Hora Margareta”, pentru piano	—50
„Hora țărănească”, pentru piano	—50
„Hora ovreicuța”, pentru piano	—50
„Hora nebună”, pentru piano	—50
„De te-ar prinde neica în crâng”	—50
„Hora Ochialbi”, pentru piano	—50
„Hora nopții”, pentru piano	—50
„Sărba oltenească”, pentru piano	—50
„Hai Cristei”, pentru piano	—50
„Hora luncei”, pentru piano	—50
„Hora Floreasca”, pentru piano	—50
„Hora Zuralia”, pentru piano	—50
„Ca la ușa cortului”, <i>figănească</i> pentru piano	—50
„Hora Aurora”, pentru piano	—50
„Hora ochesica”, pentru piano	—50
„Hora frunza”, pentru piano	—50
„Flori în vale”, <i>polca mazuca</i> pentru piano	1.—
Oppelt W. „Toujours avec argent”, <i>polca franceză</i> pentru piano	1.—
Paulmann Sigismund „La blonde”, <i>polca mazuca</i> pentru piano	1.—
„Turda”, <i>marș patriotic</i>	1.—
„Hora Reginei”	—50
Paulmann Sigismund „Sărba păpușelor”	—50
„Marș turecesc”	—50
„Pune talpa la pământ”, <i>brân</i> pentru voce și piano	—50
Polyso-Micunesti N. „La belle Alexandrine”, <i>mazuca</i> de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu „Souvenir de Focșani”, <i>polca mazuca</i>	1.—
Schedi Mihail „Pensées de Printemps”, <i>Morceau de salon</i>	1.50
Schlichting S. „Kreutz-Polca”, original	1.25
Simionescu Ioan R. „Doina Jiului”, pentru voce și piano	1.50
Sprescu Oscar „E greu să uiți”, <i>română</i> pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc”, <i>română</i> pentru voce și piano	1.—
Vasilu N. „Cecilia”, <i>vals</i> pentru piano	2.—
Zika Anton „Pe aripel amorului”, <i>vals</i> pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille”	1.50
„Nunta de argint”, <i>marș</i>	1.—
Capșa M. „Intermezzo”, pentru piano	1.—
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai”, <i>vals</i>	2.—
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor”	1.—
Ivanovici „La fille du Mario”, <i>vals</i>	2.—
Kaps C. „Daisy Bell”, <i>vals</i> (All Right)	1.50
Lowthian „Veneția”, <i>vals</i>	1.50
Pursch O. „Nunta de argint”, <i>vals</i>	2.—

„Veselia română”,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari”, <i>vals</i> cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-é”, cânt. cu cuvinte românești și franțuzești	1.—
3. Filloreaanu Al. „Imnul școlarului”, pentru 3 voci și piano	1.—
4. Alexandrescu Er. I. „Nu înțeleg”, <i>română</i>	1.—
5. Moniuszko „Cosacul”, <i>cântec polonez</i> , cu cuvinte române	1.—
6. Vargă F. „Mustăți”, <i>polca</i> cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A. „Deșteaptă-te Române”, <i>cântec patriotic</i>	1.—
8. Dorianu I. „Liliacul alb”, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E ah! iubirea”, <i>cantonetă</i> pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albaștri”, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margaretă”, <i>cuvinte</i> de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder” (Frații veseli), <i>vals</i>	1.—
Voreas D. D. „În fânul de curând cosit”, <i>română</i>	1.—
Wagner F. „Vulturul”, <i>marș</i> (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis „Privighetarea de peste Olt”, <i>potpourri</i> național Nr. 1/2 a	2.—
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat”, <i>Sei nicht böse</i> , <i>cuvinte</i> de Dorianu	1.—
13. Gozlan „Visul” (Le rêve), <i>română</i> , <i>cuvinte</i> de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit”, <i>română</i>	1.—
15. Dorianu „All Right”, <i>cuvinte</i> române și franceze	1.—
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea”, cu <i>cuvinte</i>	1.—
17. Dorianu „La tine copilă dragă”, <i>română</i>	1.—

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.